

развитието на веществената култура въ България, дъто е взело живо участие и пръселяваното византийско население, което тъй лакомо бивало пленявано отъ българите заедно съ всичката имъ покъщнина, за да могатъ да бждатъ полезни жители въ новото отечество. Въ този случай не тръба да се мисли, че сърдцето на Кръма е било по жестоко отъ съвръменнитъ нему византийски императори, жестокостта на които нездадовавала и военначалниците и войниците му, та тъй драговолно дезертирали при българите. Кръмъ дѣйствуvalъ като варваринъ, слѣдъ като императорътъ Лъвъ се опиталъ въроломно да се отърве отъ своя врагъ. Онова неокачествимо поведение на императорътъ, което не може да се оправдае нито отъ тогавашнитъ обичаи, нито пъкъ отъ тогавашното понятие за отмъщение, прѣдизвикало Кръма да опустоши тъй яросно цѣла Тракия. Значи, ожесточението било прѣдизвикано отъ самитъ византийци, чийто писатели несправедливо го кичатъ съ епитета варваринъ. Не тръба да се забравя, че законодателството на Кръма не било по-строго отъ онова, което тогава функционирало въ Византия. Освѣнъ туй Кръмъ се явява и като любителъ на изящни прѣдмети. Лъвъ Граматикъ пише, че той задигналъ мѣдния лъвъ отъ хиподрома, заедно съ мечката и драконътъ отъ водоема и други изящни мраморни статуи, когато опустошавалъ околността на Цариградъ. Кръмъ заповѣдалъ да ги натоварятъ на кола и прѣвозатъ въ България; тѣ били прѣдназначени да украсатъ палатите му.

Отъ всичко изложено до тукъ се вижда, че прѣзъ врѣмето на Кръма, България била поставена вече на трайни основи, които є обѣщавали дълготраенъ животъ и културенъ напрѣдъкъ. Кръмъ съ сполучливите си военни прѣдприятия повдигналъ и репутацията на властвувавшия родъ прѣдъ очите на останалите влиятелни български родове; а съ това се създала крѣпка династия, която турила край на прѣднинитъ опасни династически распри. Съ увеличаванието пъкъ числото на пленниците съ християнска вѣра, които бивали тѣй често откарвани въ българските земи на постоянно мѣстожителство, порастналъ броя на християните и се усилила материалината култура. Кръмъ не е билъ гонителъ на християните, както твърдятъ мнозина отъ нашите и чуждестранните изслѣдователи. Подобни извѣстия поне не се срѣщатъ въ лѣтописите.